

Ep Ruiters-Buitenkamp verrast en vereerd

WINSCHOTEN - Na Eltjo Schipper en Jacob Bont werd Ep Ruiters-Buitenkamp uitverkoren om voor 1993 de Johan Poppen-prijs in ontvangst te nemen. Ze verdiende de onderscheiding onder meer voor haar werk met het bejaardenkoor De Medeklinker, dat ze overigens zelf heeft opgericht, als dirigente van het koor van de vereniging van plattelandsvrouwen De Korenaar, als vrijwillig winkelier in het Sint Lucas ziekenhuis en haar werk voor het comité voor eenzame bejaarden. De prijs omvat een beeldje, vervaardigd door kunstenaressen Toos Hagenaars, en een geldprijs van duizend gulden.

De verrassing was compleet. Ze was zaterdagmorgen opgestaan om zich op te maken voor een reis naar Oldenburg, waar ze met het koor De Korenaar een kerst-optreden dacht te verzorgen. Daar had zelfs een berichtje van in het Groninger Dagblad gestaan. Het was echter allemaal in scène gezet. Dat gold tevens voor de buschauffeur, die naar zijn zeggen de papieren niet in orde had en derhalve weer terug moest naar het busmuseum. Daar werd Ep Rui-

ter-Buitenkamp opgewacht door Wiebe Klijnstra met de mededeling dat de Johan Poppen-prijs haar ten deel was gevallen en of ze maar even mee wilde gaan naar het gemeentehuis. Met een loeiende sirene en ontstoken zwaailampen werd ze in een politieauto overgebracht. „Ik dacht, als de mensen mij zo zien zitten, zouden ze wel eens kunnen denken dat ik opgepakt ben voor winkeldiefstal.”

Lied

Nadat ze in het begin overmand was door emoties verklaarde ze achteraf bijzonder ingetogen te zijn met de onderscheiding. „Ik heb Johan Poppen altijd bijzonder hoog gehad. En dat ik dan juist deze prijs win, is prachtig.” Ze werd tijdens de uitreiking terzijde gestaan door familie waaronder haar beide dochters, Ria en Ineke Ruiters, met de kleinkinderen. Haar dochters hadden voor haar ook nog een verrassing in petto. Op band hadden ze een lied voor hun moeder opgenomen. Ineke op de piano en Ria voor de zang.

Ep Ruiters-Buitenkamp als dirigente van De Korenaar.